

[Landbrugsministeren.]

afløsningssummen på vilkår, at den del af lånet, der svarer til det beløb, hvormed afløsningssummen overstiger værdien af jorden til landbrug, kan henstå afdragsfri og med henstand af renter, indtil benyttelse til byggegger bliver aktuel.

Inden jeg træffer beslutning i sagen, ønsker jeg at høre nærmere om forløbet af det møde, som De jydsk Husmandsforeninger har sammenkaldt til, ligesom jeg også ønsker at se, hvilket resultat man kommer til med hensyn til selve vurderingsreglerne.

Af *Alfred Bøgh* til finansministeren (25. august 1967):

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af de stigende problemer på ejendomsbeskatningens område, som de nuværende vurderingsregler har medført?“

I dagspressen er der i august måned omtalt en række eksempler på vanskeligheder, skabt af de nuværende vurderingsregler. Der kan således nævnes et eksempel fra Vinding kommune ved Vejle, hvor fem gård- ejere med ejendomme beliggende i udviklingsområder har fået deres ejendomme vurderet op med et beløb svarende til ca. 700.000 kr. eller ca. 45.000 kr. mere i ejendomsskatter, hvad de pågældende ikke ser sig i stand til at betale.

Et andet eksempel er fra Harrestrup i Herstedernes kommune, hvor en gårdejer med en ejendom på 28 tdr. land i yderzone har fået sin ejendom vurderet op til 700.000 kr., svarende til en ejendomsskat på ca. 25.000 kr. Specielt ønsker spørgeren i relation til det sidste eksempel at erindre om det tidligere af finansministeren afgivne løfte om at søge gennemført en revision af vurderingsreglerne for fast ejendom i yderzone.

Finansminister *Grünbaums* svar (1. september 1967):

Efter at grundskylden til staten er afskaffet fra 1. april 1966 at regne, henhører de skatteproblemer, der vedrører fast ejendom, under den kommunale beskatning.

Det fremgår dog af spørgsmålet og af motiveringen til spørgsmålet, at spørgeren er af den opfattelse, at der er problemer i forbindelse med de gældende vurderings-

regler, især for så vidt angår landejendomme, der ligger i de såkaldte udviklingsområder i byernes yderzoner. Disse problemer er imidlertid allerede taget op i overensstemmelse med udtalelsen fra det folketingsudvalg, der behandlede forslaget til vurderingslov, og hvor man i en tilføjelse af 11. marts 1967 til betænkningen opfordrede mig til at tage spørgsmålet om vurderingspraksis med hensyn til arealer i byernes yderzoner op til behandling.

I tilslutning hertil har jeg i den forløbne tid haft lejlighed til ved møder med en række organisationsfolk at høre om de problemer, vurderingerne kan medføre. Jeg har endvidere bedt ligningsdirektoratet undersøge den nærmere sammenhæng mellem byudviklingsplaner og ejendomsvurdering, ligesom jeg kan oplyse, at hele spørgsmålet om vurdering af de landbrugsejendomme, gartnerier, kolonihaver og lignende, der ligger i udviklingsområderne, er taget op til behandling i forbindelse med arbejdet i regeringens planlægningsudvalg.

Af *Alfred Bøgh* til indenrigsministeren (25. august 1967):

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af den kraftige stigning i de kommunale ejendomsskatter, som ophævelsen af promillegrænserne i forbindelse med den 13. alm. vurdering har givet anledning til især i udviklingsområderne?“

I anledning af mit spørgsmål i marts 1967 til indenrigsministeren om, hvorvidt ministeren agtede at genindføre en promillegrænse for kommunale ejendomsskatter, evt. som en nødløsning indføre en almindelig henstandsordning, svarede ministeren nej, men både ministeren og jeg bebudede snarest at vende tilbage til problemet.

Der er i det mellemliggende tidsrum fremkommet yderligere en lang række eksempler på de vanskeligheder, som den 13. alm. vurdering i forbindelse med ophævelsen af grænserne for udskrivning af kommunal grundskyld har skabt. Der kan fra pressen i august måned således nævnes fem gård- ejere i Vinding kommune ved Vejle med ejendomme beliggende i inderzone, der tilsammen skal betale ca. 45.000 kr. mere i skat, hvad de pågældende ikke ser sig i stand til, og de kan ikke opnå henstand efter de